

Dedov škrljak

V kutu leži kak bedak,
stari, ofucani dedov škrljak.
Žalosten čaka deda več dvije vure,
al' njega nije briga,
on v dvorišću pase pure.

Nešči vrata otpira, al' to dedek ni.
To se veter vune duri.
Veter se rasrdil pa je zapuhal,
stari škrljak čez obluk otpuhal.

Stari dedek na klupe sedi,
v nebe gleda, pa veli:
E, to moj škrljak po nebu leti?

Veter je hitil škrljak v travu,
došel dedek i del si ga na glavu.
Digel je glavu v zrak,
ponosen na svoj škrljak.

Mateja Blažina, 6.r.

OŠ „Vladimir Nazor“ Budinščina

Učitelj/mentor: Jasmina Čukelj